

Een „waterballet” van Waterhoentjes. Op 3 Maart 1939 fietsend langs de Waalsdorperweg doet een vreemd plassend geluid in de brede ondiepe gracht langs het St. Aloysiusgesticht mij afstappen. Ik neem het volgende waar.

Op korte afstand van elkaar liggen twee paren waterhoentjes op de rug met de naar beneden gerichte staarten tegen elkaar; alle vier individuen slaan met de vleugels op en neer (om 't evenwicht te handhaven?), terwijl het contact van de twee van ieder paar wordt gehandhaafd door middel van de poten, uitgestrekt en telkens weer houvast zoekend met de lange tenen op de ventrale zijde van de andere partner. Eén der twee paren komt dicht bij de wal, verliest het contact, richt zich op (vermoeienis?), doch hervat spoedig het „spel”. Een paar minuten zet zich dit voort met veel geklapper van de vleugels in 't water; vervolgens gaat het eerste paar op de wal, één van de partners hiervan rent weg tussen de bomen door, achtervolgd door de andere; het andere paar volgt spoedig op de wal, doch de beide individuen hiervan gaan rustig op pl.m. 1 m. afstand bezig met het oppoetsen van de veren.

Het is mij niet mogelijk over het geslacht der vier dieren te oordelen. Het eerste paar liet tweemaal een hard „krak”-achtig geluid horen, nadat het zich uit de achteroverliggende houding weer had opgericht in 't water.

Tot zover de door mij waargenomen feiten. Hebben we bij dit zonderlinge gedrag te denken aan copulatie, aan een soort baltsen? Het zou mij aangenaam zijn hierover het oordeel van bevoegde vogelkundigen of dierpsychologen te vernemen.

¹s-Gravenhage.

Dr. G. POSTMA.

Nog een late Zwartkop-tuinfluiter. Op Maandag 28 Nov. 1938, 's middags één uur, zagen wij in onzen tuin een mannetje zwartkop-tuinfluiter, eerst in een rozenperk, daarna in een hortensia naar voedsel zoekend, op korten afstand van onze huiskamer. Ik had gelegenheid, aan de hand van afbeeldingen in Kleinschmidt, mijn vrouw het groote verschil te demonstreeren tusschen dit vogeltje en een zwartkopmees. Wat ons verder opviel, was, dat het zwarte petje met een paar slippen wat slordig omhoog stond, als een kuifje. Na enkele minuten verdween het diertje weer.

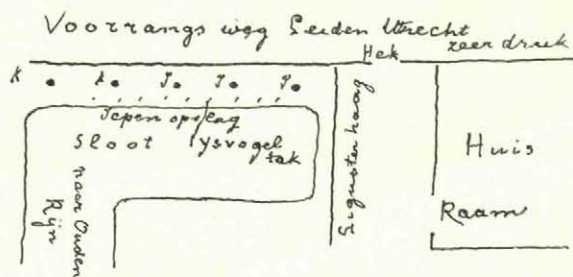
Den Haag.

W. TOLSMAN.

Over IJsvogels en Atalanta. In de schoolbibliotheek hebben we vele jaargangen van „De Levende Natuur”, ze gaan echter niet verder dan 1930. In een van deze jaargangen vond ik ook een vraag over broedplaatsen van IJsvogels. Nu weet ik er geen, maar misschien interesseert u het volgende:

Sedert een paar jaar overwinteren in Alphen 3 à 4 IJsvogels, ze hebben allen een apart visgebied waar er nooit meer dan één is. Twee huizen aan de Rijn en één in het land, terwijl de vierde, die er niet altijd is, rondzwerft. Verleden jaar heeft er een zich doodgevlagen tegen een glasruit, maar dit jaar zagen we er al weer vier. Een van de vogels heeft zijn jachtgebied in onze tuin en ik kan hem altijd door het raam zien zitten. Hierbij een schetsje van die plaats.

Het is haast onbegrijpelijk, dat het dier zich langs deze drukke weg door geen verkeer laat verontrusten en steeds terug komt. Hij vliegt slechts weg voor een voetganger, die dichtbij passeert of luidruchtig is, voor een bakfiets en voor een luidruchtigen fietser. Om auto's geeft hij helemaal niets, ook om fietsers die normaal voorbij rijden geeft hij niets. Ik bedoel hiermee natuurlijk het verkeer aan zijn kant, niet dat aan de andere, want dat laat hem koud. Omstreeks 12 uur, als iedereen naar huis gaat, is hij er nooit, ook niet om 4 uur, als de scholen uitgaan, maar wel om kwart voor één en half vijf, hoe weet hij dat? Wonderlijk.

In het Novembernummer stond een stukje van U over „Stip Atalanta's”.

Van het voorjaar las ik uit de bibliotheek uw boekje: „Vlinders, Vogels en Bloemen”, daarin ging het ook over die Atalanta, en dus ben ik van de zomer er op uitgegaan om haar te zien en werkelijk ik ving er een op 24 Augustus. Daar ik dicht bij een kwekerij woon, waar ik vaak heen ga om insecten te bestuderen spreekt het vanzelf, dat ik daar ging uitkijken naar zulke Atalanta's. En ik vond er weldra veel, in de maand September waren er wel op elke 12 gewone 2 met stippen, tot mijn spijt heb ik geen data enz. opgeschreven, want ik dacht, dat ze van 't jaar algemeen